

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 199
din data de 25.05.2011**

Dosar nr.: 177/2010

Petiția nr.: 3615/06.05.2010

Potent: M L

Reclamat: Prefectura județului Teleorman, prin prefect

Obiect: a) încălcarea dreptului petentului la libera opțiune și concedierea nelegală a acestuia; b) revocarea ordinului prin care s-a dispus încetarea contractului individual de muncă al petentului; c) afirmațiile părții reclamate în sensul că acesta dorește desființarea BJR Teleorman și eliminarea romilor din Prefectura județului Teleorman

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. M L , cu domiciliul în loc.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.2. Prefectura județului Teleorman, loc. Alexandria, str. Dunării, nr. 178, jud. Teleorman

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 3615 din 06.05.2010, petentul sesizează faptul că i-a fost încălcat dreptul la libera opțiune și a fost concediat nelegal din cadrul Prefecturii județului Teleorman din cauza refuzului de a demisiona din cadrul Biroului Județean pentru Romi.

2.2. Potentul consideră că ordinul nr. 189 din 19 aprilie 2010, emis de prefectul județului Teleorman, prin care acesta a dispus încetarea contractului individual de muncă al petentului este nelegal deoarece nu cuprinde motivele încetării contractului individual de muncă atât în fapt, cât și în drept și netemeinic

deoarece petentul nu a săvârșit nicio faptă care să justifice încetarea contractului, motiv pentru care solicită revocarea acestui ordin.

2.3. Petentul arată că, prin afirmațiile prefectului județului Teleorman în sensul că dorește desființarea BJR și eliminarea romilor din prefectură, prefectul a săvârșit o faptă de discriminare, drept urmare petentul solicită sancționarea acestuia.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 3847 din 13.05.2010 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 3846 din 13.05.2010 a fost citată partea reclamată, cu solicitarea unui punct de vedere referitor la petiție. Părțile au fost citate pentru data de 03.06.2010.

3.3. Prin adresa nr. 4916 din 18.06.2010 a fost recitat petentul, iar prin adresa nr. 4917 din 18.06.2010 a fost recitată partea reclamată deoarece, la primul termen, dintr-o eroare, procedura nu a fost legal îndeplinită.

3.4. Părțile au fost recitate pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 06.07.2010.

3.5. La termenul din data de 06 .07.2010 părțile au fost absente.

3.6. Colegiul director a dispus efectuarea de investigații la fața locului și au avut loc două deplasări ale echipei de investigație, cea de a doua efectuându-se la solicitarea expresă a părții reclamate.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că i s-a interzis să intre în clădirea Prefecturii Teleorman, deși în această clădire își desfășoară activitatea Biroul Județean pentru Romi, fiindu-i astfel blocat liberul acces precum și activitatea pe care o desfășoară.

4.1.2. Petentul menționează că, prin blocarea activității Biroului Județean pentru Romi, se împiedică desfășurarea campaniilor de informare, elaborarea și desfășurarea programelor desfășurate de acesta, audiențelor, comunicarea și coordonarea experților locali romi, mediatorilor școlari și sanitari, etc.

4.1.3. Petentul semnalează faptul că acțiunile angajatorului la adresa lui s-au concretizat prin concedierea nelegală din funcția de consultant pe problemele romilor, concediere care nu are la bază niciun temei legal sau justificare.

4.1.4. Petentul arată că a fost angajat în cadrul Cancelariei Prefectului începând cu data de 01.10.2009, iar la data de 23.04.2010 i-a fost comunicat *ordinul nr. 189 din 19.04.2010* prin care se dispune încetarea contractului

individual de muncă. Petentul solicită revocarea acestui ordin pe care îl consideră a fi nelegal, venind în contradicție cu prevederile Legii nr. 340/2004, privind prefectul și instituția prefectului, republicată, respectiv art. 30, alin. 5 potrivit căreia *“personalul din cadrul cancelariei prefectului își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă încheiat, în condițiile legii, pe durata exercitării funcției publice de către înaltul funcționar public”*. Potrivit art. 5, alin. 4 din Regulamentul de organizare și funcționare a instituției prefectului *“personalul din cadrul Cancelariei prefectului își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă încheiat în condițiile legii, pe durata exercitării funcției publice de către înaltul funcționar public.”*

4.1.5. Petentul consideră că ordinul la care face referire este nelegal deoarece nu cuprinde motivele încetării contractului individual de muncă, atât în fapt, cât și în drept, și netemeinic deoarece petentul nu a săvârșit nicio faptă care să justifice încetarea contractului .

4.1.6. Petentul menționează că prefectul a afirmat că dorește desființarea Biroului Județean pentru Romi și eliminarea romilor din prefectură, motiv pentru care solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cercetarea celor sesizate și împiedicarea abuzurilor ce se produc asupra sa și a celorlalți cetățeni de etnie romă.

4.1.7. Petentul consideră ca și criteriu de discriminare ce a stat la baza concedierii sale diferența de opinie față de cea a prefectului, petentul refuzând să fie “obedient”, așa cum i s-a solicitat, a refuzat să promoveze ideile PDL în comunitățile de romi.

4.1.8. Petentul arată că, după desfacerea contractului de muncă, a acționat în instanță Prefectura județului Teleorman, iar, prin sentința civilă nr. 2453/03.09.2010, instanța a hotărât anularea *ordinului nr. 189 din 19.04.2010* ca nelegal și a dispus reintegrarea petentului în funcția deținută anterior concedierii. Petentul arată că partea reclamată a fost obligată să îi plătească drepturile salariale din data de 19.04.2010 și până la data reintegrării efective.

4.1.9. În baza Ordinului nr. 528/05.10.2010, privind reintegrarea petentului în funcția de consultant în cadrul Cancelariei Prefectului Județului Teleorman, s-a efectuat reangajarea.

4.1.10. Petentul arată că au fost excluse, din cadrul Prefecturii Teleorman, persoanele de etnie romă, care aveau susținerea organizațiilor Partida Romilor pro Europa și Glasul Romilor pro Europa.

4.1.12. Petentul subliniază faptul că, din data de 06.10.2010 (data reangajării), nu a fost cooptat în B.J.R. deși lucrările adresate Prefecturii Teleorman pe probleme de romi au fost rezolvate de el. La solicitarea scrisă a petentului de a fi numit în B.J.R. Teleorman prefectul a refuzat să răspundă, mai mult, și în discuțiile verbale a refuzat să îi răspundă, precizând că petentul se află la dispoziția lui.

4.1.13. Un alt aspect semnalat de petent este că prefectul a refuzat să îi semneze ordinele de deplasare în teren, impunându-i să nu părăsească instituția între orele 8.00 și 16.30.

4.1.14. Petentul aduce la cunoștința Consiliului și faptul că, deși instanța a dispus să i se plătească salariile pe perioada 19.04.2010 – 05.10.2010, aceasta s-a realizat eșalonat, în trei tranșe (2012, 2013, 2014).

4.1.15. Petentul arată că prefectul i-a refuzat cererea de efectuare a concediului de odihnă, iar, din cauza unor probleme de sănătate, petentul a fost internat de urgență la Spitalul de Urgență Alexandria.

4.1.16. Echipei de investigație a C.N.C.D. deplasată la sediul Prefecturii Teleorman petentul le-a relatat situația sa și a afirmat că în luna următoare concedierii sale (mai 2010) pe postul de consultant în cadrul cancelariei prefectului a fost numită o persoană care *nu este de etnie romă*.

4.1.17. Petentul prezintă echipei de investigație faptul că, de la data reîncadrării a fost mutat cu biroul de la etajul 1 la demisol, a fost nevoit să amenajeze camera repartizată B.J.R.-ului din venitul propriu cu birou, scaun, computer și dulap. Petentul subliniază faptul că deplasarea sa în comunitățile de romi este absolut necesară, dar prefectul a refuzat în mod constant să îi aprobe ordinele de deplasare.

4.1.18. Petentul afirmă că, prin ordinul nr. 525/01.10.2010, B.J.R. Teleorman a fost reorganizat și au fost excluse toate persoanele de etnie romă și numită o persoană care nu este recunoscută la nivelul comunității de romi din județ ca aparținând etniei rome.

Sușinerile părții reclamate

4.2.1. Prin adresa nr. 4505 din 03.06.2010 prefectul județului Teleorman arată că ordinul prefectului nr. 189/19.04.2010, apreciat de petent ca fiind emis ilegal și fără respectarea procedurilor legale, este emis cu respectarea prevederilor art. 30 alin.4 din Legea nr. 340/2004, privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare potrivit căreia *"personalul din cadrul cancelariei prefectului este numit sau eliberat din funcție de către prefect"*.

4.2.2. Partea reclamată precizează că art. 30 alin. 5 din Legea nr. 340/2004, privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare stabilește numai faptul că personalul din cadrul cancelariei prefectului este încadrat pe perioadă determinată, raportul de muncă încetând de drept odată cu încetarea exercitării funcției publice de către înaltul funcționar public.

4.2.3. Totodată, partea reclamată menționează că, în incinta Palatului Administrativ, administrat de Consiliul Județean Teleorman, își are sediul Biroul Județean pentru Romi în care este membru și petentul, acesta având acces neîngrădit la încăperea în care funcționează biroul județean.

4.2.4. Urmare adresei Consiliului nr. 7860 din 05.10.2010 prin care se solicită părții reclamate să pună la dispoziția Consiliului Regulamentul de Organizare și Funcționare a Instituției Prefectului, aprobat prin Ordinul Prefectului nr. 137 din data de 18.04.2010, partea reclamată răspunde în sensul că, prin Ordinul Prefectului Județului Teleorman nr. 528 din 05.10.2010 s-a dispus reintegrarea petentului în funcția de consultant în cadrul Cancelariei Prefectului.

4.2.5. Partea reclamată precizează că, din verificarea Registrului de evidență al ordinelor prefectului emise pe anul 2010, a rezultat că, în data de 18.04.2010, nu este înregistrat niciun ordin cu nr. 137 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Instituției Prefectului Județului Teleorman.

4.2.6. Față de cele precizate, partea reclamată apreciază că sesizarea petentului prin care solicită revocarea *ordinului nr. 189 din 19.04.2010* a rămas fără obiect ca urmare a reîncadrării acestuia în funcția deținută anterior încetării raportului de muncă.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petentul a sesizat și a solicitat Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării următoarele aspecte: a) încălcarea dreptului său la libera opțiune și concedierea nelegală; b) revocarea ordinului prefectului județului Teleorman prin care s-a dispus încetarea contractului său individual de muncă; c) constatarea ca fiind discriminatorii și sancționarea afirmațiilor părții reclamate în sensul că acesta dorește desființarea BJR Teleorman și eliminarea romilor din Prefectura județului Teleorman.

5.2. În drept, Colegiul director ia act de faptul că, potrivit Ordinului nr. 189 din 19.04.2010, emis de prefectul județului Teleorman, petentul a fost concediat, dar, urmare contestării în instanță a acestuia, prin sentința civilă nr. 2453/03.09.2010, s-a dispus reintegrarea petentului în funcția deținută anterior și plata drepturilor salariale convenite începând cu data concedierii și până la data reintegrării. Partea reclamată, prin adresa nr. 9090 din 11.11.2010, precizează faptul că petiția a rămas fără obiect ca urmare a reîncadrării petentului în funcția deținută anterior încetării raportului de muncă. Referitor la exceptia lipsei obiectului petiției invocată de partea reclamată, Colegiul director dispune respingerea acesteia, deoarece Colegiul analizează aspectele sesizate, așa cum au fost formulate de către petent, la momentul producerii acestora, indiferent de rezolvarea ulterioară a cauzei.

5.3. Potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, „(...) *prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul public, economic, social, cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

5.4. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în ce măsură obiectul unei

petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.5. Colegiul director analizează toate cele *trei capete de cerere* ale petiției urmând să dispună dacă faptele sesizate au caracter discriminatoriu.

5.6. Referitor la *primul capăt de cerere*, respectiv încălcarea dreptului petentului la libera opțiune și concedierea nelegală a acestuia, Colegiul director reține că petentul consideră ca și criteriu de discriminare ce a stat la baza concedierii sale diferența de opinie față de cea a prefectului, petentul refuzând să fie "obedient", așa cum i s-a solicitat, refuzând să promoveze ideile PDL în comunitățile de romi. Colegiul director apreciază că trebuie stabilit dacă există un raport de cauzalitate între decizia de concediere a petentului și refuzul acestuia de a desfășura o anumite activitate politică. Referitor la încălcarea dreptului petentului la opțiune și la liberă exprimare politică, Colegiul director apreciază că *nu există probe* în acest sens, nici măcar elemente ce pot da naștere unei prezumții. Prin urmare, pe baza documentelor existente la dosar, nu se poate dovedi că, din cauza refuzului petentului de a desfășura o anumite activitate politică, i s-a solicitat acestuia să își dea demisia din funcția publică.

5.7. Privitor la concedierea nelegală a petentului, Colegiul reține că acesta a atacat în instanță ordinul de concediere și prin sentință judecătorească s-a dispus reîncadrarea pe poziția avută înainte de concediere.

5.8. Colegiul director, referitor la *cel de-al doilea capăt de cerere*, respectiv revocarea ordinului prin care s-a dispus încetarea contractului individual de muncă al petentului, reține că **nu sunt incidente prevederile O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.9. Petentul arată că, sentința judecătorească favorabilă lui, prin care se dispune reîncadrarea sa pe poziția avută înainte de concediere, nu a fost aplicată în realitate de către angajator, creându-se doar o aparență de legalitate, în sensul că, după reintegrare, petentului nu i s-au pus la dispoziție condițiile necesare desfășurării activității, dorindu-se, prin măsurile luate, ca acesta să își depună demisia.

5.10. Potrivit art. 2, alin. 3 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, "*sunt discriminatorii (...) prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin.1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop*

5.11. În cazul semnalat de petent, *cel de-al treilea capăt de cerere* vizează afirmațiile prefectului județului Teleorman, în sensul că acesta dorește desființarea BJR Teleorman și eliminarea romilor din prefectură. Colegiul reține faptul că, ulterior reangajării petentului pe baza hotărârii judecătorești favorabilă acestuia, comportamentul prefectului față de petent a fost neadecvat, nu i s-au asigurat condiții proprii desfășurării activității, nu i s-au aprobat ordinele de

deplasare în comunitățile de romi, nu i s-a aprobat solicitarea concediului de odihnă.

5.12. Petentul arată că, sentința judecătorească favorabilă lui, prin care se dispune reîncadrarea sa pe poziția avută înainte de concediere, nu a fost aplicată în realitate de către angajator, creându-se doar o aparență de legalitate, în sensul că, după reintegrare, petentului nu i s-au asigurat condițiile necesare desfășurării activității, dorindu-se, prin măsurile luate, ca acesta să își depună demisia.

5.13. Urmare verificărilor la fața locului a aspectelor sesizate de petent, echipa de investigații a Consiliului a întocmit două rapoarte de investigații prin care arată că sentința menționată a fost contestată de partea reclamată și, ulterior concedierii petentului, pe postul deținut de acesta a fost numită o persoană care nu este de etnie romă. Raportul arată că, la data reintegrării petentului, acestuia nu i s-au mai oferit aceleași condiții de lucru și nu i s-au aprobat ordinele de deplasare în comunitățile de romi, măsuri prin care s-a dorit ca petentul să își dea demisia.

5.14. Colegiul director subliniază faptul că strategia Guvernului României în ceea ce privește situația persoanelor ce aparțin comunității rome este în sensul de se înființa structuri descentralizate care au obligativitatea de a asigura respectarea drepturilor acestei comunități, mai mult, chiar de a prevede drepturi suplimentare, măsuri afirmative venite în sprijinul integrării acestora în societate.

5.15. O altă idee ce trebuie reliefată este importanța reprezentării comunității rome atât la nivel local, cât și la nivel central de către persoane care aparțin acestei minorități, persoanele care fac parte din aceste structuri să fie recunoscute de către comunitate ca fiind de etnie romă și ca reprezentând interesele comunității rome. Referitor la afirmațiile părții reclamate potrivit cărora petentul și alte persoane de etnie romă nu și-au îndeplinit atribuțiile, că cerințele profesionale nu au fost respectate, acesta fiind și motivul schimbării lor din funcție, Colegiul director arată că acestea nu pot fi puse în discuție, neexistând nicio dovadă că persoanele vizate nu și-au îndeplinit atribuțiile de serviciu.

5.16. Colegiul reține că, prin ordinul nr. 525 din 01.10.2010, prefectul jud. Teleorman a dispus reorganizarea B.J.R., iar în noua componentă a acestuia petentul nu se mai regăsește. Din analiza comparativă a ordinului menționat mai sus și a ordinului prefectului nr. 332 din 05.11.2009 se observă faptul că, inițial, în componenta B.J.R. Teleorman se regăseau persoane aparținând comunității rome, printre care și petentul, în timp ce, ulterior, prin ordinul nr. 525 din 01.10.2010, acestea au fost excluse și înlocuite cu persoane care nu pot dovedi că aparțin etniei rome, deși, H.G. nr. 430/2001 privind aprobarea Strategiei Guvernului României de îmbunătățire a situației romilor, prevede în mod expres condiția numirii cel puțin a unei persoane de etnie romă în cadrul B.J.R.

5.17. Colegiul director ia act și de declarația prefectului făcută către echipa de investigații a C.N.C.D. în sensul că toți membri de etnie romă din B.J.R. au fost înlocuiți cu persoane eficiente deoarece primii nu și-au îndeplinit obligațiile pe care le aveau față de romii din județ, dar aceste afirmații nu sunt susținute de probe. Colegiul reține faptul că la momentul numirii persoanelor de etnie romă în cadrul B.J.R. Teleorman nu a prevalat pregătirea profesională a acestora, ulterior

s-a făcut această precizare. Raportat la ideea de competență, de a corespunde postului, acestea pot fi luate în considerare, dar se are în vedere faptul că, în speță, este vorba de o comunitate dezavantajată, iar legea prevede condiția ca cel puțin o persoană din comunitate să fie angajată, astfel încât persoanele de etnie romă să fie reprezentate la nivelul B.J.R.

5.18. Față de aspectele semnalate se pune problema dacă există o prezumție că persoanele de etnie romă nu și-au îndeplinit obligațiile și dacă ordinul menționat produce efecte discriminatorii la adresa comunității rome. Colegiul director constată faptul că, atât timp cât din ordinul emis de prefect nu decurge justetea acestuia, nu există dovezi în sensul numirii noilor persoane ținându-se cont de etnia acestora, în sensul că, din cele 6 persoane menționate în ordinul nr. 525 din 01.10.2010 ca făcând parte din B.J.R. Teleorman, niciuna nu este de etnie romă. Dacă se consideră faptul că romii sunt excluși, aceasta implică o discriminare a comunității rome, dar trebuie să se aibă în vedere calitatea procesuală activă a petentului, dacă sesizarea făcută este în nume propriu sau acesta reprezintă comunitatea. Cât privește competența și eficiența persoanelor de etnie romă, partea reclamată nu poate dovedi că nu există și persoane eficiente în cadrul comunității rome, care, potrivit legii, să poată face parte din B.J.R.

5.19. Colegiul apreciază că afirmațiile părții reclamate în sensul că acesta dorește desființarea BJR Teleorman și eliminarea romilor din prefectură, constituie o faptă de discriminare indirectă, potrivit art. 2 (3) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. *respingerea excepției lipsei obiectului petiției* invocată de partea reclamată, respectiv Instituția Prefectului Județului Teleorman, (unanimitate de voturi);

2. referitor la *primul capăt de cerere*, respectiv încălcarea dreptului petentului la libera opțiune și concedierea nelegală a acestuia, **nu există probe** în sensul dovedirii unei prezumții sau existența unei fapte prin care i s-a solicitat petentului să desfășoare o anumite activitate politică care să conducă la încălcarea dreptului acestuia de a se exprima liber în privința convingerilor sale politice; nu există probe care să dovedească că, din cauza acestui capăt de cerere, i s-a solicitat petentului demisia din funcția publică. (unanimitate de voturi)

3. referitor la cel de-al doilea capăt de cerere, respectiv revocarea ordinului prin care s-a dispus încetarea contractului individual de muncă al petentului, **nu sunt incidente prevederile O.G. nr. 137/2000.** (unanimitate de voturi)

4. referitor la cel de-al treilea capăt de cerere, respectiv afirmațiile părții reclamate în sensul că acesta dorește desființarea BJR Teleorman și eliminarea romilor din prefectură, **constatarea unei fapte de discriminare indirectă**, potrivit art. 2 (3) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constând în aplicarea unor criterii aparent neutre la reorganizarea BJR prin ordinul nr. 525/01.10.2010 care a avut ca efect dezavantajarea petentului, a reprezentanților comunității rome, respectiv a comunității rome din județul Teleorman (unanimitate de voturi);

5. sancționarea cu **avertisment** a părții reclamate, respectiv prefectul jud. Teleorman, cu 5 voturi pentru și 1 vot împotriva (opinie separată István Haller);

6. clasarea dosarului;

7. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Opinie separată exprimată de Haller István privind sancționarea faptei de discriminare

1. **Ordonanța nr. 137/2000**, republicată, la art. 26 alin. 1, prevede sancționarea faptelor de discriminare cu amendă contravențională, fără să specifice posibilitatea aplicării sancțiunii de avertisment, ceea ce arată că legiuitorul a considerat că aceste fapte, prin gravitatea lor, trebuie sancționate ca atare.

2. **Ordonanța nr. 2/2001**, actualizată, la art. 7 alin. 3 prevede că avertismentul poate fi aplicat și în cazul în care o astfel de sancțiune nu este expres prevăzută de lege (alin. 3), arătând că „*avertismentul se aplică în cazul în care fapta este de gravitate redusă*”.

3. Discriminarea prezentată de petent afectează o comunitate (cea a romilor), ceea ce, în conformitate cu art. 26 alin 1 al **O.G. nr. 137/2000**, trebuie sancționată mai sever.

4. Discriminarea etnică trebuie să fie considerată ca fiind o faptă extrem de gravă. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin soluțiile pronunțate (ex.

Moldovan și alții împotriva României nr. 2 din 12.07.2005) arată că acest tip de discriminare este atât de grav, încât reprezintă tratament degradant în sensul art. 3 al **Convenției europene a drepturilor omului**.

5. Directivele Uniunii Europene în domeniu (ex. **Directiva Consiliului 2000/43/CE**, prin art. 15) și jurisprudența Curții Europene de Justiție solicită statelor membre Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante. Neaplicarea unei amenzi contravenționale nu se poate considera a fi o sancțiune efectivă și descurajantă. Proporționalitatea se poate asigura prin acordarea graduală a amenzii, în funcție de gravitatea faptei, între limitele stabilite de lege.

6. Faptele au fost comise de o persoană cu funcții importante în România, ceea ce accentuează gravitatea faptei.

7. În concluzie, consider că fapta de discriminare trebuie sancționată cu amendă contravențională în valoare de 1000 RON.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN - Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

